

Ali ve Ece

Piknik Günü

7+
yaş

Aliaga
Çocuk

yazan
**Denet
Bozkurt**

Ali ve Ece Piknik Günü

DEMET BOZKURT

Ali ve Ece Piknik Günü

DEMET BOZKURT

ALİAĞA ÇOCUK YAYINLARI 4

Genel Yayın Yönetmeni ve
Yayın Koordinasyon

Ali Osman Karatekin

Grafik Tasarım ve Resimleme

Redcon.
CONCEPT DESIGN

G Ü V E N T O R O S
G R P H C D S G N R

redcon.com.tr

İllüstrasyon ©
2025-2026 Redcon

Son Okuma

Kamile Tutku Erdem

Yayınevi

Aliağa Çocuk Yayınları

Aliağa Belediyesi | Basın Yayın ve Halkla İlişkiler Müdürlüğü
Kültür Mah. Lozan Cad. No: 47 Aliağa-İZMİR
Tel: (0232) 399 00 00 Fax: (0232) 616 37 19
kentarsivi@aliaga.bel.tr
aliaga.bel.tr | aliagakentkitapligi.com
Sertifika No: 48116

Basım Yeri

Berikan Ofset Matbaa
Ergazi Mah. 2306 Sok. No: 70 Y. Mahalle-Gersan/ANKARA
Sertifika No: 47109

Birinci Baskı **Mayıs 2026** Baskı Adedi **3.000** ISBN **978-625-98823-2-1**

Bu kitap, Aliağa Çocuk Yayınları tarafından yayına hazırlanmış olup Aliağa Belediyesinin ücretsiz kültür hizmetidir. Bütün hakları saklıdır. Kaynak gösterilmeden tanıtım için yayımlanacak yazılar dışında Aliağa Çocuk Yayınlarının yazılı izni alınmadan dijital ve basılı ortamlarda çoğaltılamaz. Satılamaz. © **Aliağa Çocuk**

ALİAĞA ÇOCUK ALİAĞA BELEDİYESİNİN TESCİLLİ YAYINEVİ MARKASIDIR.

Sevgili Çocuklar,

Sizlerin mutluluğu ve heyecanıyla buluşmayı hep çok sevdim. Kurduğunuz hayaller sayesinde yeşerecek olan yeni bir dünyanın umudunu taşıyoruz. Hepimizin evi olan ve kocaman bir aile olduğumuz Aliağa'da mutlu yaşamının sırlarını birlikte buluyoruz.

Sevimli iki arkadaş Ali ve Ece'nin öykülerinde çevremizi keşfedecek, öğrenecek, gelecek günlerimizin hayalini birlikte kuracağız. Şehrimiz sizin ellerinizde şekillenecek. Çocuklar mutlu olduğunda, gülümsediğinde, Aliağa'mız daha da güzelleşecek.

Bu öyküde, Ali ve Ece ile paylaşmanın, yardımlaşmanın ve iyi kalpli olmanın ne kadar güzel olduğunu görüyoruz. Küçük bir iyiliğin bile insanları mutlu edebileceğini, bir bardak suyun, uzatılan bir elin ve içten bir gülümsemenin dünyayı daha güzel bir yer yaptığını birlikte öğreniyoruz.

Güzel Aliağa'mızın neşeli çiçekleri olan çocuklarımızı çok seviyor, tüm çocuklarımıza mutlu ve başarılı çok güzel bir hayat diliyorum.

Kucak dolusu sevgiler...

Serkan ACAR

Aliağa Belediye Başkanı

Baharın en güzel günleriydi. Oyun oynamanın, çimlerde yuvarlanmanın, denize girmenin tam zamanıydı. Ve elbette ki piknik yapmanın. Piknik yapmak deyince Aliağa'da akla ilk gelen yer şüphesiz ki Avcı Ramadan alanıydı.

Sahil boyunca alabildiğine uzanan yemyeşil çimler, denizin üzerinde dalgalanan o sayısız tekneler, rengarenk denizci feneri, oyun alanları ve tüm alanı baştan sona izleyebileceğiniz, o muhteşem manzaraya sahip ahşap zeminli köprü.

Ali ve Ece için bugün eğlenceli olacağı benziyordu. Dostluğun en güzel yanı paylaşmaktı. Bir piknik sepetine iki dilim karpuz, tereyağı ballı ekmek, bir avuç çitlembik ve Ece'nin büyükannesinin bahçeden topladığı eriklerden yaptığı erik suyunu koymak yetmişti.

Arada piknik yapmak onlar için vazgeçilmezdi. Piknik sepetlerini alıp sahil boyunca yürüdüler. Deniz bugün her zamankinden daha durgundu. Güneş, durgun denizin üzerinde parlak ışıklar saçıyordu.

Ece ve Ali sahil boyu yürüdükçe, peşlerine mahallenin köpeği Karamel de takıldı. İki arkadaş dans adımlarıyla, dillerinde bir şarkı neşe içinde ilerliyorlar, Karamel de sevinçlerine ortak oluyordu.

Biraz ilerledikten sonra sahil kenarındaki bakkal amca

“Ooo çocuklar, nereye böyle?” dedi.

“Piknik yapmaya gidiyoruz.” dedi Ece el sallayarak.

“Bir dakika.” dedi bakkal Ahmet amca. Kese kağıdının içine koyduğu

iki dilim fıstıklı helvayı çocuklara uzattı.

“Alın bakalım bu da benden. Hadi afiyet olsun.” dedi gülümseyerek.

Ali ve Ece bakkal Ahmet amcaya teşekkür edip yollarına devam ettiler.

Karamel üç kere neşeyle havladı. Birlikte gülüşüp şarkılarına kaldıkları yerden devam ettiler.

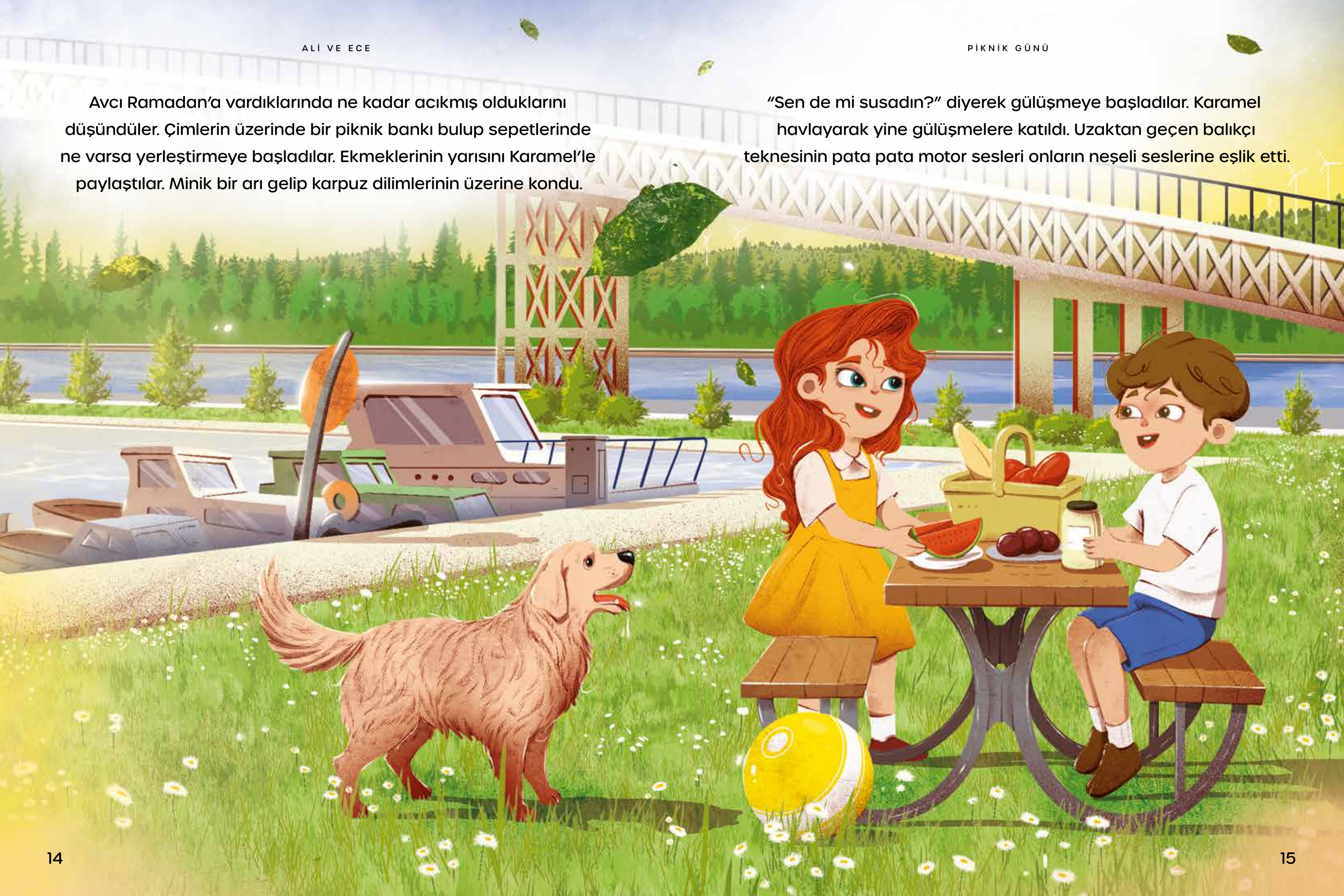
Ali ve Ece tanımadıkları insanlardan asla bir şey almazlardı. Ama Aliğa'da yaşamamanın en güzel yanı, çoğu insanın yıllardır birbirini tanıyor olmasıydı.

Sokakta mutlaka tanıdık birilerine rastlıyor, her yere yürüyerek gidilebiliyordu. Bakkal Ahmet amca da bu tanıdık insanlardan biriydi. Leblebi tozunu, plastik topları, topaçları, helvaları ve horoz şekerlerini onun bakkalında bulabilirdiniz.

Avcı Ramadan'a vardıklarında ne kadar acıkmış olduklarını düşündüler. Çimlerin üzerinde bir piknik bankı bulup sepetlerinde ne varsa yerleştirmeye başladılar. Ekmeklerinin yarısını Karamel'le paylaştılar. Minik bir arı gelip karpuz dilimlerinin üzerine kondu.

"Sen de mi susadın?" diyerek gülüşmeye başladılar. Karamel havlayarak yine gülüşmelere katıldı. Uzaktan geçen balıkçı teknesinin pata pata motor sesleri onların neşeli seslerine eşlik etti.

Karınlarını doyurduktan sonra Karamel'le çimlerin üzerinde yuvarlandılar. Birbirleriyle yakalamaca oynadılar. Tahterevalliye bindiler, oyun alanındaki iplere tırmandılar.

Yorulup kendilerini yemyeşil çimlerin üzerine bırakmışlardı ki; ileride elinde poşetler taşıyan yaşlı bir amcanın, yürümekte zorlanarak ağaçlardan birine tutunduğunu gördüler.

“Gördün mü Ali, yaşlı amcanın yardıma ihtiyacı var.” dedi Ece. “Sen su getir, ben de yanına gidip iyi olup olmadığını sorayım.”

Ali hemen piknik sepetlerindeki şişeden bardağa su doldurdu. Ece telaşla yaşlı amcanın yanına koştu. Karamel de Ece'yi yalnız bırakmadı.

"İyi misiniz, yardıma ihtiyacınız var mı?" dedi Ece. Amcanın elindeki poşetleri alarak yaşlı amcanın bir banka oturmasına yardım etti.

Ali koşarak suyu getirdi. Konuşmakta zorluk çeken yaşlı amcanın suyunu içmesine yardım ettiler.

“Neyiniz var?” dedi Ali. Yaşlı amca eliyle balıkçıların çay bahçesini işaret etti.

“İyiym, merak etmeyin. Oğluma haber verir misiniz çocuklar?” dedi, boğazı kurumuş kısık bir sesle.

Ali "Ben yardım çağırmaya gidiyorum Ece, sen amcanın yanından ayrılma." dedi. Kısa bir süre içinde Ali yaşlı amcanın oğluyla geri döndü. Biraz dinlenen yaşlı amca kendine gelmiş, konuşması normale dönmüştü.

Oğlu, "Endişelenmeyin çocuklar, babam elinde poşetlerle biraz uzun yürümüş ve yorulmuş. Bakın şimdi iyi. Duyarlı olduğunuz için, haber verdiğiniz için çok teşekkür ederim." dedi.

“Çok yaşayın e mi çocuklar!” dedi yaşlı amca. “Bana yardım ettiniz, sağ olun, var olun. Bakın şurası bizim çay bahçemiz. Ne zaman isterseniz gelin.

Misafirimiz olun. Benim de sizin yaşlarınızda bir torunum var. Hem onunla da tanışmış olursunuz.” dedi. Karemel’i göstererek, “Sevimli dostunuzu da getirin.” diye ekledi.

Ece'yle Ali "Geliriz tabii!" dediler. Karamel de üç kere onları onaylarcasına havladı.

Oğlunun koluna giren yaşlı amca selam verip giderken başını çevirerek sordu.

"Çocuklar, sizin adınız ne?"

Ali ve Ece adlarını söyleyerek kendilerini tanıttılar. Karamel de kendi ismini söylemek ister gibi zıpladı.

"Bu da arkadaşımız Karamel." dedi Ece.

"Ne güzel isimleriniz varmış. Benim ismim de Naci. Balıkçı Naci derler bana. Kime sorsanız tanır beni. Bundan sonra burada bir Naci amcanız olduğunu unutmayın çocuklar." dedi. Ve oğluyla gülümseyerek uzaklaştılar.

Ali ve Ece yaşlı amcanın bu teşekkürü üzerine, birine yardım etmenin ne kadar değerli olduğunu düşündüler. Birlikte bir yemeği paylaşmanın, yardıma ihtiyacı olana yardım etmenin sevincini hissettiler. Yüzlerine kocaman bir gülümseme yayıldı.

Güneş batmak üzereydi. Denizin üzeri turuncu bir kıızıllığa dönmüştü. Eve dönüş vakti çoktan gelmişti. Ceplerine koydukları çitlembiği yiyerek, ortalarında Karamel, güle oynaya evlerinin yolunu tuttular. Akşam ailelerine anlatacakları bu hikayenin heyecanını duydular.

DEMET BOZKURT

YAZAR / SANAT YÖNETMENİ

Bu kitabın yazarı 1978 yılında Aliğa'da doğdu. Hala büyümeye çalışan bir yetişkin olsa da aramızda kalsın elma şekerini çok seviyor. Çocukken, 'Ağaca çıkma düşersin', 'Ayağına çorap giy üşütürsün', 'Soğuk su içme hasta olursun' cümlelerine çok alırdış etmedi. Aman büyükler duymasın. Yazarımız ağaçları, kitapları, leblebi tozlarını, renkli rüzgar güllerini ve oyun oynamayı hep çok sevdi. Üstünü kirletti, çimlerin üzerinde yuvarlandı ve gülmenin kendisine çok yakıştığını düşünerek daima gülümsedi.

Çocukluğundan beri hayal kurmaktan asla vazgeçmedi. En büyük hayali bir yazar olabilmektir. Dokuz Eylül Üniversitesi, Güzel Sanatlar Fakültesi, Sahne Sanatları Bölümü, Dramatik Yazarlık/Dramaturgi Ana Sanat Dalından mezun oldu. Yazdığı öyküler, senaryolar ve tiyatro oyunları yurt içinde ve yurt dışında birçok ödül aldı. Çocuk dünyasına dair öyküler ve tiyatro oyunları yazdı. Ali ve Ece'nin serüvenleri bunlardan birkaçı.

Yazarımız, Okyanus adında sarı saçlı kızı, Eros ve Sade adında iki kedisiyle birlikte yaşıyor. Hala çok okuyor, çok hayal kuruyor ve yazıyor, yazıyor, yazıyor.

Merhaba arkadaşlar!

Bizimle eğlenceli bir yolculuğa hazır mısınız? İki yakın arkadaş olan Ali ve Ece, Ali-ağa'nın en güzel yerlerini size tanıtmaya devam ediyor. Ali ve Ece sayesinde macera dolu bir gün yaşarken hem eğleneceğiz hem de öğreneceğiz.

Bu öykümüz nerede mi geçiyor? Denizin kıyısına kurulmuş, yemyeşil bir yer olan Avcı Ramadan Çocuk Oyun ve Rekreasyon Parkı'nda. Ali ve Ece bu hikayemizde harika bir piknik günü planlıyor. Üstelik sevimli dostlarıyla beraber. Bu hikayede büyüklere saygıyı, dostluğu, paylaşmayı ve yardımlaşmayı bize anlatıyorlar.

Gelin hep birlikte Ali ve Ece'yle güzel bir gün geçirelim. Ali-ağa'mızda, küçük sevinçlerle, güneşli bir günün tadını çıkaralım. Ali ve Ece sizler için Ay-Yıldızlı köprüsüyle göz kamaştıran Avcı Ramadan Parkı'nda. Bu hikayeyi eminiz ki çok seveceksiniz.

İYİ OKUMALAR!